Ročník 1932. 17

Sbírka zákonů a nařízení
státu československého.

Částka 5. Vydána dne 1. února 1932.

Obsah: (11.—14.) 11. Úmluva mezi republikou Československou a republikou Litevskou o vzájemné právní ochraně a právní pomoci ve věcech občanských a obchodních. — 12. Úmluva mezi republikou Československou a republikou Litevskou o vydávání zločinců a o právní pomoci ve věcech trestních. — 13. Úmluva mezi republikou Československou a královstvím Italským o vzájemném vydání dokladů, listin a spisů týkajících se příslušníků bývalého vojska rakousko-uherského, kteří se stali občany jednoho nebo druhého státu v důsledku ustanovení mírových smluv St Germainské a Trianonské nebo jiným způsobem po vzniku evropské války (1914—1918). — 14. Zákon, kterým se ministr financí zmocňuje k úvěrním operacím až do výše 1.000,000.000 Kč.

11.

Úmluva
mezi republikou Československou a republikou Litevskou o vzájemné právní ochraně a právní pomoci ve věcech občanských a obchodních.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ
A
REPUBLIKY LITEVSKÉ
BYLA SJEDNÁNA TATO ÚMLUVA SE ZÁVĚREČNÝM ZÁPISEM
A SEZNAMY A A B:

Convention
entre la République Tchécoslovaque et la République de Lithuanie relative à la protection et à l'assistance judiciaire réciproque en matière de droit civil et commercial.

Le Président de la République Tchécoslovaque et le Président de la République de Lithuanie désirant régler les rapports juridiques entre les deux Pays, en ce qui concerne l'assistance judiciaire réciproque en matière de droit civil et commercial, ont décidé de conclure à cet effet une convention et ont nommé pour leurs Plénipotentiaires, savoir:

(Překlad).

Úmluva
mezi republikou Československou a republikou Litevskou o vzájemné právní ochraně a právní pomoci ve věcech občanských a obchodních.

President republiky Československé a president republiky Litevské přejíce si upraviti právní styky obou států, pokud se týkají vzájemné právní pomoci ve věcech občanských a obchodních, rozhodli se sjednati o tom úmluvu a jmenovali svými zmocněnci:

le Président de la République Tchécoslovaque:

Monsieur **Miloslav Niederle,**
docteur en droit, Chargé d'Affaires a. i.,

Monsieur **Antonín Koukal,**
docteur en droit, Conseiller Supérieur au Ministère de la Justice;

le Président de la République de Lithuanie:

Monsieur **Dovas Zaunius,**
docteur en droit, Ministre des Affaires Etrangères,

lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

CHAPITRE I.

Dispositions générales.

Article Premier.

Égalité de traitement.

1. Les ressortissants de chacune des Parties Contractantes jouiront sur le territoire de l'autre Partie des mêmes droits que les nationaux, en ce qui concerne la protection légale et judiciaire de leur personne et de leurs biens.

2. Ils auront à cet effet libre accès aux tribunaux de l'autre Pays et ils y pourront ester en justice aux mêmes conditions et avec les mêmes formalités que les nationaux.

3. Lorsque la législation de l'une des deux Parties Contractantes prévoit une forme spéciale de promulgation de la réciprocité exigée envers de pays étrangers, cette condition est considérée remplie par la présente convention.

4. Les dispositions générales en vigueur dans chacun des États Contractants relatives à la langue à employer ne sont aucunement modifiées par la présente convention.

CHAPITRE II.

Exemption de cautions et de dépôts.

Article 2.

1. Aucune caution ni dépôt, sous quelque dénomination que ce soit, ne pourra être imposé soit de leur qualité d'étranger, soit du défaut de domicile ou de résidence dans le pays, aux nationaux de l'un des États Contrac-

President republiky Československé:

pana JUDra **Miloslava Niederle,**
chargé d'affaires a. i., a

pana JUDra **Antonína Koukala,**
vrchního odborového radu v ministerstvu spravedlnosti;

President republiky Litevské:

pana Dra **Dovase Zauniuse,**
ministra zahraničních věcí,

kteří, sdělivše si své plné moci a shledavše je v dobré a náležité formě, shodli se na těchto ustanoveních:

HLAVA PRVNÍ.

Ustanovení všeobecná.

Článek 1.

O stejném zacházení.

1. Příslušníci každé ze smluvních stran budou na území druhé požívati co do zákonné a soudní ochrany svých osob a svého majetku týchž práv jako vlastní státní občané.

2. K tomu cíli budou míti volný přístup k soudům druhého státu a budou tam moci jednati před nimi za týchž podmínek a formalit jako vlastní příslušníci.

3. Vyžaduje-li právní řád jedné z obou smluvních stran zvláštní formu pro prohlášení vzájemnosti vyžadované vůči cizím státům, pokládá se tato podmínka za splněnou touto úmluvou.

4. Všeobecné jazykové předpisy, platné v každém ze smluvních států, nejsou touto úmluvou nikterak dotčeny.

HLAVA DRUHÁ.

Osvobození od jistot a záloh.

Článek 2.

1. Příslušníkům jednoho ze smluvních států, kteří mají své bydliště na území jednoho z nich a jsou žalobci nebo intervenienty před soudy druhého státu, nelze uložiti žádnou ať jakkoliv označenou jistotu

tants, ayant leur domicile dans un de ces États, qui seront demandeurs ou intervenants devant les tribunaux de l'autre État.

2. La même règle s'applique au versement qui serait exigé de demandeurs ou intervenants pour garantir les frais judiciaires.

Article 3.

1. Les condamnations aux frais et dépens du procès prononcées dans le territoire de l'une des Parties Contractantes contre le demandeur ou l'intervenant dispensé de la caution, du dépôt ou du versement en vertu soit de l'article 2 soit des lois du Pays où l'action est intentée, seront gratuitement mises en exécution par l'autorité compétente de l'autre État.

La demande en exécution sera faite par la voie visée à l'article 8 de la présente convention. Les décisions judiciaires relatives aux frais et dépens du procès doivent y être jointes en expéditions authentiques et d'être munies de l'attestation rendue par l'autorité judiciaire compétente du Pays où elles ont été prononcées qu'elles sont passées en force de chose jugée. La compétence de cette autorité judiciaire sera attestée par la déclaration faite par le Ministère de la Justice du pays dont elle relève. Seront également jointes les traductions dans la langue de l'État où l'exécution est demandée; ces traductions seront faites ou certifiées conformes soit par l'agent diplomatique ou consulaire du Pays où la décision a été rendue ou bien par tout traducteur assermenté de l'un des deux États Contractants.

L'autorité compétente pour statuer sur la demande d'exécution évaluera, pourvu que la partie le demande en même temps, le montant des frais d'attestation, de traduction et de légalisation des expéditions authentiques visées à l'alinéa premier du présent article. Ces frais seront considérés comme des frais et dépens du procès.

L'autorisation de l'exécution et la mise en vigueur est réglée par la législation intérieure de l'État où l'exécution est poursuivie.

Sauf recours ultérieur de la partie condamnée, conformément à la législation du Pays où l'exécution est demandée, il ne sera pas nécessaire d'entendre les parties.

2. La disposition de l'alinéa précédent s'applique aux décisions judiciaires par lesquelles le montant des frais du procès est fixé ultérieurement.

nebo složení k soudu proto, že jsou cizinci nebo že nemají ve státě bydliště nebo pobytu.

2. Totéž platí o platech, které se ukládají žalobcům nebo intervenientům na zajištění soudních nákladů.

Článek 3.

1. Rozhodnutí, jimiž na území jedné ze smluvních stran byl žalobce nebo intervenient, osvobozený ať podle článku 2 nebo podle právního řádu státu, kde žaloba byla podána, od jistoty, složení k soudu nebo placení, odsouzen k náhradě útrat a nákladů sporu, budou příslušným soudem (úřadem) druhého státu bezplatně vykonány.

Žádost o exekuci bude nutno podati způsobem předepsaným v článku 8 této úmluvy. K ní dlužno připojiti ověřené vyhotovení soudního rozhodnutí o útratách a nákladech sporu a opatřiti je osvědčením příslušného soudu státu, kde byla vydána, že rozhodnutí nabylo právní moci. Příslušnost tohoto soudu jest osvědčiti prohlášením ministerstva spravedlnosti toho státu, jemuž soud náleží. Rovněž bude nutno připojiti překlady do jazyka státu, kde jest za exekuci žádáno; tyto překlady pořídí nebo ověří co do správnosti diplomatický nebo konsulární zástupce státu, kde rozhodnutí bylo vydáno, anebo kterýkoli přísežný tlumočník jednoho z obou smluvních států.

Soud (úřad) příslušný k rozhodnutí o žádosti za exekuci stanoví, žádá-li strana o to zároveň, výši nákladů za osvědčení, překlad a ověření pravosti vyhotovení podle odstavce prvního tohoto článku. Tyto náklady jest považovati za útraty a náklady sporu.

Povolení exekuce a její výkon řídí se právním řádem platným ve státě, kde exekuce se koná.

S výhradou práva stížnosti odsouzené strany podle zákonodárství státu, kde se žádá za exekuci, není třeba slyšeti strany.

2. Ustanovení předchozího odstavce platí též o soudních rozhodnutích, jimiž byla dodatečně stanovena výše soudních útrat.

CHAPITRE III.

Assistance judiciaire gratuite.

Article 4.

1. Les ressortissants de l'un des États Contractants seront admis, sur le territoire de l'autre État, au bénéfice de l'assistance judiciaire gratuite dans les mêmes conditions que les nationaux.

2. La partie admise au bénéfice de l'assistance judiciaire par l'autorité compétente d'un des États Contractants jouira également de ce bénéfice pour tous les actes de procédure se référant à la même cause, qui sont effectués devant les autorités judiciaires de l'autre État conformément aux dispositions de cette Convention.

Article 5.

1. Le certificat d'indigence doit être délivré par les autorités de la résidence habituelle du requérant ou, à défaut d'une telle résidence, par les autorités de sa résidence actuelle.

2. Si le requérant ne réside pas dans le pays, où la demande d'assistance gratuite est formée, le certificat d'indigence sera légalisé gratuitement par un agent diplomatique ou consulaire du Pays où le document doit être produit.

3. Si le requérant ne réside pas dans le territoire d'un des États Contractants, il suffira d'un certificat délivré par l'agent diplomatique ou consulaire compétent de l'État auquel il appartient.

Article 6.

Si la partie en cause, ayant son domicile ou sa résidence habituelle sur le territoire de l'un des États Contractants, désire bénéficier de l'assistance gratuite dans un procès dont doivent être saisis les tribunaux de l'autre État, elle pourra présenter sa demande respective aux tribunaux ou aux autorités compétentes de son domicile ou de sa résidence habituelle.

L'autorité compétente de l'autre État Contractant accordera l'assistance gratuite dans l'affaire dont elle est saisie sur la base de la demande accompagnée de certificat d'indigence.

Article 7.

1. L'autorité compétente pour délivrer ou confirmer le certificat d'indigence pourra

HLAVA TŘETÍ.

O právu chudých.

Článek 4.

1. Příslušníkům jednoho ze smluvních států bude na území druhého přiznáno právo chudých za týchž podmínek jako vlastním státním příslušníkům.

2. Strana, které příslušným soudem (úřadem) jednoho ze smluvních států bylo uděleno právo chudých, bude požívati této výhody i pro všechny procesní úkony týkající se téhož sporu, které podle ustanovení této úmluvy třeba provésti před soudy (úřady) státu druhého.

Článek 5.

1. Vysvědčení nemajetnosti vydají úřady pravidelného pobytu žadatelova nebo, nemá-li takový pobyt, úřady jeho dočasného pobytu.

2. Nezdržuje-li se žadatel ve státě, kde žádá za právo chudých, bude vysvědčení nemajetnosti bezplatně ověřeno diplomatickým nebo konsulárním zástupcem státu, kde má býti tento doklad předložen.

3. Nezdržuje-li se žadatel na území žádného ze smluvních států, postačí vysvědčení vydané příslušným diplomatickým nebo konsulárním zástupcem státu, jehož jest příslušníkem.

Článek 6.

Má-li sporná strana bydliště nebo pravidelný pobyt na území jednoho smluvního státu a přeje-li si býti účastnou práva chudých ve sporu, jejž třeba vznésti před soudy státu druhého, může podati žádost u příslušných soudů nebo úřadů svého bydliště nebo pravidelného pobytu.

Na základě této žádosti a k ní přiloženého vysvědčení nemajetnosti povolí příslušný soud druhého smluvního státu právo chudých pro spor, který jest před ním zahájen.

Článek 7.

1. Úřad příslušný k vydání nebo potvrzení vysvědčení nemajetnosti může opatřiti si

prendre les informations nécessaires auprès des autorités de l'autre Pays sur la situation pécuniaire de celui qui le réclame.

2. L'autorité chargée de statuer sur la demande d'assistance judiciaire gratuite conserve, dans les limites de ses attributions, le droit de contrôler les certificats et renseignements qui lui ont été fournis et de se faire donner, pour s'éclairer suffisamment, des informations complémentaires.

CHAPITRE IV.

Signification d'actes et exécution des commissions rogatoires.

Article 8.

Les Parties Contractantes s'engagent à se prêter assistance judiciaire en matière de droit civil et de droit commercial.

L'assistance judiciaire comprendra:

a) La signification d'assignation ou d'autres actes.

b) L'exécution des commissions rogatoires.

Les actes à notifier ainsi que les commissions rogatoires à exécuter seront transmis directement par le Ministère de la Justice de l'État requérant à celui de l'État requis. Ces deux Ministères pourvoiront à la liquidation rapide des demandes par les autorités compétentes. Si l'autorité requise n'est pas compétente en l'espèce, le Ministère saisi fera connaître à celui de l'autre État, à quelle autorité compétente la requête a été transmise.

Les Ministères saisis retourneront les demandes, qu'elles soient exécutées ou non.

Article 9.

1. Les demandes de signification d'actes et les commissions rogatoires seront rédigées dans la langue officielle de l'État requérant et accompagnées d'une traduction dans la langue de l'État requis. La traduction sera faite ou déclarée conforme par un traducteur assermenté de l'un des deux États Contractants. Elle pourra également être faite d'office par l'autorité requérante.

2. L'autorité requise pourra sur demande de l'autorité requérante et aux frais de celle-ci pourvoir à la traduction.

3. Les demandes de signification d'actes et les commissions rogatoires n'auront pas be-

u úřadů druhého státu potřebné informace o majetkových poměrech žadatelových.

2. Soud (úřad), kterému přísluší rozhodnouti o žádosti za právo chudých, podrží v mezích své pravomoci právo přezkoumati vysvědčení a údaje, které mu byly předloženy, a opatřiti si dodatečné informace pro náležité objasnění věci.

HLAVA ČTVRTÁ.

O doručování spisů a o výkonu dožádání o právní pomoc.

Článek 8.

Smluvní strany se zavazují, že si budou poskytovati právní pomoc ve věcech občanských a obchodních.

Poskytování právní pomoci se vztahuje na:

a) doručování obsílek a jiných spisů,

b) provádění dožádání o právní pomoc.

Spisy určené k doručení a dožádání o poskytnutí právní pomoci budou zasílány ministerstvem spravedlnosti dožadujícího státu přímo ministerstvu spravedlnosti státu dožádaného. Obě tato ministerstva budou pečovati o rychlé vyřízení dožádání příslušnými soudy (úřady). Není-li dožádaný soud (úřad) příslušným v konkrétním případě, oznámí dožádané ministerstvo ministerstvu druhého státu, kterému příslušnému soudu (úřadu) bylo dožádání postoupeno.

Dožádaná ministerstva vrátí žádosti, ať jim bylo vyhověno či nikoliv.

Článek 9.

1. Žádosti za doručení spisů a dožádání o právní pomoc jest sepsati v oficielním jazyku dožadujícího státu a připojiti k nim překlad do jazyka státu dožádaného. Překlad pořídí nebo jeho správnost ověří přísežný tlumočník jednoho z obou smluvních států. Může však býti pořízen též z moci úřední dožadujícím soudem (úřadem).

2. Dožádaný soud (úřad) může k žádosti dožadujícího soudu (úřadu) opatřiti překlad na jeho účet.

3. Žádosti za doručení spisů a dožádání o právní pomoc netřeba ověřovati, musí však

soin d'être légalisées, mais elles devront porter le sceau de l'autorité qui les envoie.

Article 10.

Contenu des requêtes.

1. La requête contiendra l'indication de l'objet et, le cas échéant, un bref exposé de l'affaire, elle désignera le nom des parties en cause, leur profession, leur résidence habituelle et éventuellement leur siège ou le lieu de leur séjour et leur qualité dans le procès.

2. Les demandes de signification d'actes indiqueront l'adresse du destinataire, la nature de l'acte à remettre et éventuellement aussi la forme dont sa remise doit être faite.

Article 11.

Suite à donner aux requêtes.

1. Les demandes de signification d'actes et les commissions rogatoires seront effectuées dans la forme prescrite par les lois de l'État requis.

2. Néanmoins sur demande expresse de l'autorité requérante, on pourra appliquer une forme spéciale, à condition qu'elle ne soit pas contraire aux lois de l'État requis.

3. L'acte constatant l'exécution de la requête ainsi que les pièces qui l'accompagnent n'auront pas besoin d'être traduits dans la langue de l'État requérant.

Article 12.

1. L'autorité judiciaire saisie d'une demande d'assistance judiciaire appliquera, pour y donner suite, les mêmes moyens de contrainte que pour l'exécution d'une pareille demande des autorités de son propre État, ou d'une demande formulée à cet effet par une partie intéressée. Ces moyens de contrainte ne seront pas nécessairement employés, s'il s'agit de la comparution des parties en cause, à moins que la loi ne le prescrive.

2. L'autorité requérante sera, si elle le demande, informée de la date et du lieu où il sera procédé à la mesure sollicitée, afin que les parties intéressées soient en mesure d'y assister.

Article 13.

1. L'exécution d'une commission rogatoire ne pourra être refusée que lorsque son authenticité n'est pas établie ou que la mesure à prendre n'est pas du ressort des autorités

býti opatřeny pečetí odesílajícího soudu (úřadu).

Článek 10.

Obsah dožádání.

1. V dožádání jest udati předmět žádosti, a pokud třeba, věc krátce vylíčiti, strany pak označiti podle jména, povolání, místa pravidelného pobytu a po případě jejich sídla nebo místa, kde se zdržují, a jejich roli procesní.

2. V žádostech o doručení spisů jest udati adresu příjemcovu, druh spisu, který má býti doručen, a po případě způsob, jakým má býti doručení provedeno.

Článek 11.

Způsob vyřízení.

1. Žádosti za doručení spisů a dožádání o právní pomoc budou vyřízeny způsobem předepsaným právním řádem dožádaného státu.

2. Nicméně na výslovnou žádost dožadujícího soudu (úřadu) bude lze je vyříditi též formou zvláštní, neodporuje-li právnímu řádu dožádaného státu.

3. Listiny, jimiž se dožádání vyřizuje, a jejich přílohy není třeba opatřiti překladem v jazyku dožadujícího státu.

Článek 12.

1. Soud, jemuž dojde dožádání o právní pomoc, použije při vyřízení týchž donucovacích opatření, jako při vyřízení stejné žádosti soudů (úřadů) vlastního státu nebo žádosti, která mu k tomu cíli bude předložena zúčastněnou stranou. Od donucovacích opatření k tomu účelu, aby sporné strany se osobně dostavily, bude lze upustiti, kde je právní řád nepředpisuje.

2. Přeje-li si toho dožadující soud (úřad), bude zpraven, kdy a kde bude provedeno žádané opatření, aby zúčastněné strany mohly býti přítomny.

Článek 13.

1. Vyhověti dožádání o právní pomoc lze odepříti jen, není-li prokázána jeho pravost, nebo nenáleží-li žádané opatření v státě dožádaném k úkolům soudní pravomoci anebo po-

judiciaires dans l'État requis ou si l'État dans lequel elle doit être prise la juge de nature à porter atteinte à sa souveraineté ou à sa sécurité.

2. Dans ce cas l'autorité requise avertira sans délai l'autorité requérante des raisons pour lesquelles l'exécution de la commission rogatoire a été refusée.

Article 14.

Les actes à signifier à des particuliers n'ont pas besoin d'être accompagnés d'une traduction dans la langue officielle de l'État requis, à moins qu'on n'exige expressément pour la signification la forme prescrite par les lois de celui-ci, faute de quoi la signification de l'acte sera faite par sa remise au destinataire en tant qu'il est disposé à l'accepter.

Article 15.

1. La signification des actes mentionnés à l'article 14 ne pourra être refusée que dans le cas où l'État, sur le territoire duquel elle doit avoir lieu, la juge de nature à porter atteinte à sa souveraineté ou à sa sécurité.

2. Dans ce cas les dispositions de l'article 13, alinéa 2 devront également être appliquées.

Article 16.

1. La preuve de la signification se fera au moyen soit d'un récépissé du destinataire daté et certifié conforme par l'autorité requise soit d'une attestation de cette dernière constatant le fait, la forme, la date et le lieu de la signification.

2. Si l'acte à signifier a été transmis en double exemplaire, le récépissé ou l'attestation sera fait sur l'un des deux exemplaires ou y sera annexé.

Article 17.

Chacune des Parties Contractantes pourra signifier les actes judiciaires à ses ressortissants se trouvant sur le territoire de l'autre Partie directement par les soins de ses agents diplomatiques ou consulaires, mais sans menace ni emploi de contrainte.

Article 18.

Frais d'assistance judiciaire.

1. Pour les significations d'actes et l'exécution des commissions rogatoires il ne sera demandé aucune taxe ni le remboursement des dépenses de quelque nature qu'elles soient. Fe-

kládá-li je stát, kde mělo býti provedeno, za způsobilé, aby ohrozilo jeho výsostní právo nebo jeho bezpečnost.

2. V tomto případě dožádaný soud oznámí bez průtahu soudu (úřadu) dožadujícímu důvody, pro které vyhovění dožádání o právní pomoc bylo odepřeno.

Článek 14.

Spisy, které mají býti doručeny osobám soukromým, netřeba opatřiti překladem do oficielního jazyka dožádaného státu, leč by bylo výslovně žádáno, aby doručení se stalo ve formě předepsané jeho právním řádem; jinak provede se doručení pouhým odevzdáním spisu osobě, které má býti doručen, pokud jest ochotna spis přijmouti.

Článek 15.

1. Doručení spisů zmíněných v článku 14. lze odepříti pouze tehdy, pokládá-li je stát, na jehož území má býti provedeno, za způsobilé, aby ohrozilo jeho výsostní právo nebo jeho bezpečnost.

2. V takovém případě platí rovněž předpis odstavce 2. článku 13.

Článek 16.

1. Doručení bude prokázati buď potvrzením příjemcovým, které jest opatřiti datem a ověřiti soudem (úřadem) dožádaným, nebo potvrzením dožádaného soudu (úřadu) o tom, že, jak, kdy a kde bylo doručení provedeno.

2. Byl-li spis, který má býti doručen, zaslán ve dvou vyhotoveních, jest třeba potvrzení o jeho převzetí nebo osvědčení buď napsati na jednom z obou vyhotovení nebo k němu připojiti.

Článek 17.

Každá ze smluvních stran může doručovati soudní spisy svým příslušníkům, kteří se zdržují na území druhé strany, přímo svými diplomatickými nebo konsulárními zástupci. Pohrůžka donucovacími opatřeními nebo jejich použití jsou však při tom vyloučeny.

Článek 18.

O nákladech právní pomoci.

1. Za doručení spisů a za vyřízení dožádání o právní pomoc nebudou požadovány žádné poplatky, ani náhrada jakýchkoliv výloh. Výjimku činí jen částky, které dožádaný

ront toutefois exception les sommes payées par l'État requis aux témoins et experts, ainsi que les frais, qui pourraient résulter de la demande d'emploi d'une forme spéciale de procédure. Ces frais seront remboursés sans retard par l'État requérant que leur remboursement en soit ou non obtenu des parties intéressées.

Cette dernière disposition sera également appliquée dans les cas prévus par l'article 4, alinéa 2.

2. Toutefois, l'autorité requise communiquera à l'autorité requérante le montant des frais encourus par elle qui, d'après le premier alinéa, ne doivent pas être remboursés par l'État requérant, afin que cette dernière autorité puisse procéder au recouvrement de ces frais sur la personne tenue de les rembourser. L'État requérant conserve les sommes recouvrées.

3. L'assistance judiciaire ne pourra être refusée pour le motif que l'autorité requérante n'a pas déposé une somme suffisante pour couvrir les frais qui conformément à l'alinéa 1 doivent être remboursés, à moins que l'État requis ne puisse réclamer une avance de ce genre de nationaux.

4. Les frais de poste seront à la charge de l'autorité requérante.

CHAPITRE V.

Légalisation et force probante des actes.

Article 19.

1. Les actes ou documents dressés, délivrés ou légalisés par un tribunal ou par une autorité administrative d'un des deux États n'ont besoin, pourvu qu'ils sont revêtus du sceau officiel, d'aucune légalisation ultérieure pour servir devant les autorités judiciaires de l'autre Partie Contractante.

2. Les actes ou documents dressés ou légalisés par devant un notaire (notaire public) devront pour pouvoir servir, comme il est dit à l'alinéa 1, être légalisés par le tribunal.

3. Seront considérés comme actes judiciaires aussi les expéditions signées par le greffier d'un tribunal, pourvu que cette signature suffise d'après les lois nationales.

4. La liste des autorités administratives envisagées à l'alinéa 1 sera annexée à la présente convention. Les Parties Contractantes se communiqueront les modifications qui pourraient y être apportées ultérieurement.

stát vyplatil svědkům a znalcům, jakož i výlohy, které vznikly z dožádání o použití zvláštní formy řízení. Výlohy tyto budou nahrazeny neodkladně dožadujícím státem bez ohledu, zda jejich náhradu od zúčastněné strany obdržel či nikoliv.

Ustanovení poslední věty jest použíti i v případech zmíněných v odstavci 2. článku 4.

2. Dožádaný soud (úřad) oznámí však dožadujícímu soudu (úřadu) i výši výloh, které jemu vznikly a jež podle prvního odstavce nebudou nahrazeny dožadujícím státem, aby posléz jmenovaný soud (úřad) mohl přikročiti i k jejich vydobytí na osobě povinné k jejich náhradě. Vybrané částky ponechá si dožadující stát.

3. Právní pomoc nelze odepříti z té příčiny, že dožadující soud (úřad) nesložil předem dostatečnou částku na výlohy, které podle prvního odstavce musí býti hrazeny, leda že by dožádaný stát mohl žádati takovou zálohu i od vlastních státních příslušníků.

4. Poplatky poštovní hradí soud (úřad) dožadující.

HLAVA PÁTÁ.

O ověřování a o průvodní moci listin.

Článek 19.

1. Spisy nebo listiny sepsané, vydané nebo ověřené soudem nebo správním úřadem jednoho z obou států, nepotřebují, jsou-li opatřeny úřední pečetí, dalšího ověření, má-li jich býti použito před soudy druhé smluvní strany.

2. Spisy a listiny sepsané nebo ověřené notáři (veřejnými notáři) jest třeba soudně ověřiti, má-li jich býti použito podle prvního odstavce.

3. Za soudní listiny jest považovati i vyhotovení podepsaná soudní kanceláří, pokud její podpis dostačuje podle právního řádu jejího státu.

4. Seznam správních úřadů zmíněných v prvním odstavci bude připojen k této úmluvě. Smluvní strany si oznámí pozdější změny, které by mohly v seznamu nastati.

Article 20.

Les actes authentiques dressés sur le territoire de l'une des Parties Contractantes, ainsi que les livres de commerce qui y sont tenus, auront devant les tribunaux de l'autre État Contractant la même force probante que leur attribuent les lois de l'État dont ils proviennent. Cependant, la force probante ne leur sera attribuée que dans les limites admises par les lois de l'État dont les tribunaux seront saisis.

CHAPITRE VI.

Renseignements juridiques et attestations de dispositions légales.

Article 21.

1. Les Ministères de la Justice des deux Parties Contractantes se fourniront, sans frais, sur demande, des informations sur le droit en vigueur sur le territoire de leur État et, le cas échéant, sur la jurisprudence de leurs tribunaux dans des questions concrètes.

2. La demande devra indiquer d'une façon précise les questions de droit sur lesquelles le renseignement est requis.

CHAPITRE VII.

Procédure de faillite.

Article 22.

Dans les procédures de faillite et de concordat qui seront ouvertes sur le territoire de l'un des États Contractants, les créanciers ressortissants de l'autre État seront traités comme les créanciers nationaux.

Article 23.

1. Si la procédure de faillite ou de concordat a été ouverte à l'égard des biens d'un ressortissant de l'autre État Contractant, il faut en avertir sans retard l'autorité consulaire compétente de cet État.

L'autorité consulaire informera de son côté, pour autant qu'elle en a officiellement connaissance, le plus tôt possible, le tribunal saisi de la faillite, s'il y a sur le territoire de son État des biens mobiliers ou immobiliers appartenant au failli.

2. S'il y a lieu de supposer qu'il y ait sur le territoire de l'autre État des créanciers intéressés, il faudra envoyer à l'autorité consulaire compétente de cet État outre l'avertissement mentionné ci-dessus aussi une copie

Článek 20.

Veřejné listiny sepsané na území jedné ze smluvních stran a obchodní knihy tam vedené, budou míti před soudy druhého smluvního státu tutéž průvodní moc, jakou jim přiznává právní řád státu, z něhož pocházejí. Průvodní moc bude jim však přiznána pouze v mezích připuštěných právním řádem státu, jehož soudy budou věc projednávati.

HLAVA ŠESTÁ.

Právní informace a osvědčování právních předpisů.

Článek 21.

1. Ministerstva spravedlnosti obou smluvních stran budou si na žádost poskytovati bezplatně informace o právu platném na území svých států a po případě o rozhodování svých soudů v určitých otázkách.

2. V žádosti nutno přesně označiti právní otázky, o nichž se žádá informace.

HLAVA SEDMÁ.

Řízení konkursní.

Článek 22.

V řízení konkursním a vyrovnacím, jež bude zahájeno na území jednoho ze smluvních států, budou věřitelé, kteří jsou příslušníky druhého státu, postaveni na roveň věřitelům, kteří jsou vlastními státními občany.

Článek 23.

1. Byl-li prohlášen konkurs nebo zahájeno vyrovnací řízení na jmění příslušníka druhého smluvního státu, jest o tom bez průtahu zpraviti příslušný konsulární úřad tohoto státu.

Konsulární úřad se své strany oznámí co nejdříve, jakmile bude míti o tom úřední vědomost, soudu konkursnímu, zda na území jeho státu má úpadce movitý nebo nemovitý majetek.

2. Lze-li za to míti, že na území druhého státu jsou věřitelé zúčastnění na řízení, jest třeba zaslati příslušnému konsulárnímu úřadu tohoto státu vedle výše zmíněné zprávy i vyhotovení veřejné vyhlášky o prohlášení

de l'avis public concernant l'ouverture de la faillite ou de la procédure de concordat pour la publication dans les journaux destinés à cet effet.

CHAPITRE VIII.

Exécutions des décisions judiciaires.

Article 24.

Dispositions générales.

Chacune des Parties Contractantes s'engage à autoriser l'exécution et sa mise à effet sur son territoire des titres énumérés ci-dessous émanant des autorités judiciaires de l'autre Partie Contractante, et qui, d'après les lois en vigueur, y constituent des titres exécutoires.

Article 25.

Seront reconnus comme titres exécutoires:

a) les décisions judiciaires, y inclues les ordonnances (mandats) de payer, rendues par les tribunaux civils de toute sorte, y compris ceux de commerce, sur le territoire de l'un des deux États pourvu qu'elles y sont devenues exécutoires.

Il en sera de même quant aux décisions judiciaires rendues en matière pénale et concernant le dédommagement des parties lésées.

b) Les sentences arbitrales rendues dans un des deux États Contractants et y ayant la même autorité que les décisions judiciaires.

c) Les transactions judiciaires ou les transactions conclues devant des arbitres ou des tribunaux d'arbitrage sur le territoire de l'un des deux États Contractants pourvu qu'elles y sont devenues exécutoires.

Les documents visés aux alinéas *a*—*c* dessus doivent être présentés en original ou en expédition authentique et munis de l'attestation du tribunal compétent de l'État où ils ont été dressés qu'ils y sont devenus exécutoires. Quant aux sentences arbitrales et aux transactions conclues devant des arbitres ou devant des tribunaux d'arbitrage il appartient au tribunal de première instance dans le ressort duquel la sentence a été rendue et, le cas échéant, où la transaction a été conclue d'attester que la sentence ou bien la transaction sont exécutoires.

Article 26.

En tant que la convention ne dispose pas autrement la procédure en matière d'exécution sera réglée par les lois de l'État requis.

konkursu nebo zahájení vyrovnacího řízení k uveřejnění v časopisech k tomu určených.

HLAVA OSMÁ.

O vykonatelnosti soudních rozhodnutí.

Článek 24.

Ustanovení všeobecná.

Každá ze smluvních stran se zavazuje, že na svém území povolí a vykoná exekuci podle níže uvedených exekučních titulů, jež pocházejí od soudů druhé smluvní strany a podle platného právního řádu jsou tam vykonatelnými exekučními tituly.

Článek 25.

Za exekuční tituly se uznávají:

a) Soudní rozhodnutí včetně platebních příkazů (rozkazů) vydaná na území jednoho z obou států kterýmkoliv soudem civilním, zahrnujíc mezi ně soudy obchodní, pokud se tam stala vykonatelná.

Totéž platí o soudních rozhodnutích ve věcech trestních, pokud se vztahují na soukromoprávní nároky poškozených osob.

b) Nálezy rozhodčí vydané v jednom z obou smluvních států, pokud tam mají stejnou moc jako rozhodnutí soudní.

c) Smíry soudní a smíry sjednané před rozhodci nebo rozhodčími soudy na území jednoho z obou smluvních států, staly-li se tam vykonatelnými.

Listiny zmíněné výše v odstavcích a) až c) jest třeba předložiti v prvopise nebo v ověřeném opise a opatřiti osvědčením příslušného soudu onoho státu, kde byly zřízeny, o tom, že se staly vykonatelnými. Osvědčiti, že nálezy rozhodčí a smíry sjednané před rozhodci nebo rozhodčími soudy, se staly vykonatelnými, přísluší krajskému soudu, v jehož obvodu byl nález vydán nebo smír sjednán.

Článek 26.

Řízení ve věcech exekučních se řídí, nestanoví-li tato úmluva jinak, právním řádem dožádaného státu.

Article 27.

1. La demande d'autorisation d'exécution et de l'exécution elle-même sera déposée par le demandeur au tribunal duquel le titre émane. Lorsqu'il s'agira de l'exécution de titre émanant d'un tribunal d'arbitrage ou d'un arbitre, la demande sera déposée au tribunal de première instance indiqué à l'article 25 dernier alinéa.

Ces tribunaux transmettront sans retard, par la voie du Ministère de la Justice au tribunal compétent de l'autre Partie la demande d'autorisation et d'exécution avec les documents mentionnés à l'article 25 après avoir munis ces derniers des attestations prévues au même article.

2. La Partie intéressée sera pourtant libre de saisir directement de sa demande d'autorisation et d'exécution le tribunal compétent de l'autre État Contractant.

3. En introduisant la demande en exécution aux termes de la présente convention le demandeur aura à payer à titre d'avance une somme suffisante pour recouvrir les taxes et les dépens éventuels du tribunal saisi de l'exécution. La somme ainsi avancée est considérée comme des frais et dépens de la procédure et sera remboursée au demandeur après avoir été perçue du débiteur par la voie de l'exécution forcée.

Les Ministères de la Justice des deux Pays se communiqueront périodiquement les montants de ces avances.

4. Le tribunal compétent à autoriser l'exécution examinera, sur la base des pièces reçues, si toutes les conditions sont remplies pour l'autoriser. Cet examen qui devra être terminé au plus tard dans les quinze jours, à compter de celui où le tribunal a reçu les actes, se bornera aux questions suivantes:

a) si la compétence du tribunal qui a décidé de l'affaire peut être considérée comme fondée d'après les lois de l'État où le titre exécutoire a été établi. Dans ce cas il suffira que, d'après les dispositions sur la compétence judiciaire en vigueur dans l'État saisi de la demande d'autorisation et d'exécution, aucun tribunal de cet État n'ait été exclusivement compétent pour juger l'affaire en question;

b) s'il s'agit d'un titre exécutoire d'après l'article 25;

c) si le jugement a été rendu par défaut, le tribunal devra, lorsque le défendeur le demande, constater, si ce dernier ait été régu-

Článek 27.

1. Žádost o povolení a výkon exekuce má strana vymáhající podati u soudu, kde exekuční titul vznikl. Jedná-li se o exekuci podle exekučního titulu nějakého soudu rozhodčího nebo rozhodce, jest žádost podati u krajského soudu uvedeného v posledním odstavci článku 25.

Tyto soudy opatří doklady uvedené v článku 25 doložkami zmíněnými v témže článku a zašlou je se žádostí o povolení a výkon exekuce bez průtahu prostřednictvím ministerstva spravedlnosti příslušnému soudu druhé strany.

2. Vymáhající strana však může podati žádost o povolení a provedení exekuce přímo u příslušného soudu druhého smluvního státu.

3. Podávajíc exekuční žádost podle této úmluvy jest vymáhající strana povinna složiti zálohou dostatečnou částku na krytí poplatků a eventuelních výloh soudu, který jest žádán o exekuci. Částka poskytnutá takto zálohou považuje se za náklady a útraty řízení a bude vymáhající straně nahrazena, jakmile bude exekuční cestou vydobyta na straně povinné.

Ministerstva spravedlnosti obou států budou si občasně sdělovati výši těchto záloh.

4. Soud příslušný k povolení exekuce prozkoumá podle spisů, které obdržel, jsou-li tu všechny podmínky pro povolení exekuce. Toto zkoumání musí býti skončeno nejpozději do čtrnácti dnů ode dne, kdy soud obdrží spisy, a omezí se na tyto otázky:

a) lze-li pokládati příslušnost soudu, který ve věci rozhodl, za odůvodněnou podle právního řádu státu, kde exekuční titul vznikl. V této příčině postačí, jestliže podle předpisů o příslušnosti soudní platných v státě, ve kterém se žádá o povolení a výkon exekuce, nebyl žádný soud tohoto státu výlučně příslušným k projednání a rozhodnutí věci;

b) zda jde o exekuční titul podle článku 25;

c) byl-li rozsudek vydán pro zmeškání a, žádá-li o to povinná strana, má soud zjistiti, zda tato strana byla podle právního řádu

lièrement cité conformément à la loi de l'État, où la décision a été rendue et que la citation l'ait atteinte en temps utile;

d) si la reconnaissance et l'exécution de la décision ou de la transaction ne soit pas contraire à l'ordre public ou aux principes du droit public de l'État où elles sont invoquées.

5. Ni le tribunal qui autorise l'exécution ni celui qui l'effectue n'est en droit d'examiner le fond de l'affaire.

Article 28.

Le tribunal compétent à autoriser l'exécution accordera, conformément à ses lois, la prise de mesures provisoires (mesures de sûreté) pour assurer les droits résultant du titre exécutoire à l'égard de la personne contre laquelle l'exécution est demandée, et cela tant dans sa propre circonscription que dans celles d'autres tribunaux du même pays où se trouvent ses biens.

Ces mesures ne pourront être révoquées que si cette personne fournit une garantie suffisante pour satisfaire tous les droits découlant du titre exécutoire.

Article 29.

Exécution conservatoire.

Avant même que les titres prévus à l'article 25 soient devenus définitifs, ou que le délai prévu pour l'accomplissement se soit écoulé, le tribunal compétent à autoriser l'exécution pourra, sur la demande faite dans la forme prescrite, accorder la prise de mesures conservatoires d'après les dispositions en vigueur dans l'Etat requis.

Article 30.

Mesures provisoires (conservatoires).

Les mesures provisoires (conservatoires) seront accordées même avant le procès ou au cours du procès sur la demande de la partie dont les intérêts se trouvent menacés, même si un tribunal de l'autre État est compétent pour statuer dans l'affaire en question.

CHAPITRE IX.

Dispositions finales.

Article 31.

La présente convention sera ratifiée et l'échange des ratifications aura lieu à Praha le plus tôt possible.

státu, kde rozhodnutí bylo vydáno, řádně obeslána a zda obsílka jí byla včas doručena;

d) zda uznání a výkon rozhodnutí nebo smíru nepříčí se veřejnému pořádku nebo zásadám veřejného práva ve státě, kde jsou uplatňována.

5. Soud, který exekuci povoluje nebo vykonává, není oprávněn, aby exekuční titul věcně přezkoumal.

Článek 28.

Soud, příslušný k povolení exekuce, povolí podle předpisů pro něj platných prozatímní (zajišťovací) opatření k zajištění nároku z exekučního titulu proti povinné straně, a to s účinky nejen pro vlastní obvod, nýbrž i pro obvody jiných soudů téhož státu, kde jest její jmění.

Tato opatření lze jen tehdy zrušiti, dá-li tato osoba dostatečnou jistotu za úplné uspokojení nároků z exekučního titulu.

Článek 29.

Exekuce zajišťovací.

Soud příslušný k povolení exekuce může na návrh podaný předepsaným způsobem povoliti podle předpisů platných v dožádaném státě exekuci k zajištění ještě dříve, než exekuční tituly uvedené v článku 25 nabyly právní moci nebo než uplynula lhůta určená k plnění.

Článek 30.

Opatření prozatímní (zajišťovací).

K návrhu ohrožené strany budou povolena prozatímní opatření (zajišťovací opatření) již před sporem anebo za sporu i tehdy, když k rozhodnutí sporu jest příslušným soud druhého smluvního státu.

HLAVA DEVÁTÁ.

Ustanovení konečná.

Článek 31.

Tato úmluva bude ratifikována a ratifikační listiny budou vyměněny co nejdříve v Praze.

La présente convention entrera en vigueur un mois après l'échange des ratifications et continuera ses effets pendant un délai des six mois à compter du jour où l'une des Parties Contractantes l'aura dénoncée.

En foi de quoi les Plénipotentiaires susnommés ont signé la présente convention et y ont apposé leurs sceaux.

Fait en double exemplaire, à Kaunas le 24 avril 1931.

L. S. Dr. NIEDERLE

L. S. Dr. KOUKAL

L. S. ZAUNIUS

Protocole final.

En procédant à la signature de la convention entre la République Tchécoslovaque et la République de Lithuanie relative à la protection et à l'assistance judiciaire réciproque en matière de droit civil et commercial, les Plénipotentiaires soussignés déclarent de s'être mis d'accord sur ce que suit:

1. Il est entendu que les dispositions de la présente convention en particulier celles qui se rapportent à la légalisation des actes et à l'exécution des décisions judiciaires ne règlent que la condition juridique des nationaux des deux Parties Contractantes.

2. Sont compris dans les tribunaux, au sens de la convention, les autorités de tutelle en Slovaquie et en Russie Subcarpathique.

3. Seront réservées à une convention à conclure ultérieurement entre les deux Etats les questions de droit international privé relatives à l'état civil des nationaux, aux successions, à la compétence et aux effets de la faillite.

Ce Protocole fera partie intégrante de la présente convention.

En foi de quoi les Plénipotentiaires ont signé ce Protocole.

Fait en double exemplaire, à Kaunas le 24 avril 1931.

Dr NIEDERLE

Dr KOUKAL

ZAUNIUS

Nabude účinnosti za měsíc po výměně ratifikačních listin a zůstane účinnou ještě po šest měsíců poté, kdy jedna ze smluvních stran ji vypoví.

Tomu na svědomí výše uvedení zmocněnci úmluvu podepsali a připojili k ní své pečetě.

Dáno ve dvojím vyhotovení v Kaunasu, dne 24. dubna 1931.

L. S. Dr. NIEDERLE

L. S. Dr. KOUKAL

L. S. ZAUNIUS

Závěrečný protokol.

Podepsaní zmocněnci podepisujíce úmluvu mezi republikou Československou a republikou Litevskou o vzájemné ochraně a právní pomoci ve věcech občanských a obchodních prohlašují, že se dohodli takto:

1. Jest shoda v tom, že ustanovení této úmluvy, zvláště ustanovení o ověřování spisů a o vykonatelnosti soudních rozhodnutí upravují jen právní postavení příslušníků obou smluvních stran.

2. Soudy podle této úmluvy rozumějí se též poručenské úřady na Slovensku a v Podkarpatské Rusi.

3. Otázky mezinárodního práva soukromého o osobním stavu příslušníků, o pozůstalostech a o příslušnosti a účincích konkursu vyhrazují se zvláštní úmluvě, kterou oba státy sjednají později.

Tento protokol jest nedílnou součástí úmluvy.

Tomu na svědomí zmocněnci protokol podepsali.

Dáno ve dvojím vyhotovení v Kaunasu, dne 24. dubna 1931.

Dr. NIEDERLE

Dr. KOUKAL

ZAUNIUS

Liste
visée à l'article 19, alinéa 4 de la Convention.

A.

Autorités administratives tchécoslovaques.

1⁰ Chancellerie du Président de la République.
2⁰ Présidence et bureaux de la Chambre des Députés de l'Assemblée Nationale.
3⁰ Présidence et bureaux du Sénat de l'Assemblée Nationale.
4⁰ Présidence du Conseil des Ministres.
5⁰ Ministère des Affaires Etrangères.
6⁰ Ministère de l'Intérieur.
Administrations provinciales de Praha, de Brno, de Bratislava et d'Užhorod.
7⁰ Ministère de la Justice.
8⁰ Ministère des Finances.
Directions provinciales des Finances de Praha et de Brno.
Direction des Finances d'Opava.
Direction générale des Finances de Bratislava.
Direction principale des Finances d'Užhorod.
Offices du Procureur des Finances de Praha et de Brno.
9⁰ Ministère de la Défense Nationale.
Commandements militaires provinciaux à Praha, Brno, Bratislava, Košice.
10⁰ Ministère de l'Instruction Publique et de la Culture Nationale.
Conseils scolaires provinciaux de Praha et de Brno.
11⁰ Ministère de la Prévoyance Sociale.
12⁰ Ministère de l'Hygiène Publique.
13⁰ Ministère du Commerce.
Office des Brevets d'Invention.
Chambres de Commerce et d'Industrie à Praha, Plzeň, České Budějovice, Cheb, Liberec, Hradec Králové, Brno, Olomouc, Opava, Bratislava, Banská Bystrica et Košice.
14⁰ Ministère de l'Agriculture.
Directions des Domaines et des Forêts de l'Etat à Praha, Liberec, Brandýs n. L., Třeboň, Frýdek, žarnovica, Banská Bystrica, Liptovský Hrádok, Solivar, Užhorod, Buštino et Rachov.
Commission Ministérielle pour les Opérations Agraires à Praha.
Commission provinciale pour les Opérations Agraires à Brno.
Archives Agricoles de l'Etat à Praha.

Seznam
uvedený v článku 19, odstavec 4, úmluvy.

A.

Československé správní úřady:

1. Kancelář presidenta republiky.
2. Předsednictvo a kancelář poslanecké sněmovny Národního shromáždění.
3. Předsednictvo a kancelář senátu Národního shromáždění.
4. Předsednictvo ministerské rady.
5. Ministerstvo zahraničních věcí.
6. Ministerstvo vnitra.
Zemský úřad v Praze, Brně, Bratislavě a Užhorodě.
7. Ministerstvo spravedlnosti.
8. Ministerstvo financí.
Zemská finanční ředitelství v Brně a v Praze.
Finanční ředitelství v Opavě.
Generální finanční ředitelství v Bratislavě.
Hlavní finanční ředitelství v Užhorodě.
Finanční prokuratury v Praze a v Brně.
9. Ministerstvo národní obrany.
Zemská vojenská velitelství v Praze, v Brně, v Bratislavě a v Košicích.
10. Ministerstvo školství a národní osvěty.
Zemské školní rady v Praze a v Brně.
11. Ministerstvo sociální péče.
12. Ministerstvo veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy.
13. Ministerstvo obchodu.
Patentní úřad.
Obchodní a živnostenské komory v Praze, Plzni, Českých Budějovicích, Chebu, Liberci, Hradci Králové, Brně, Olomouci, Opavě, Bratislavě, Banské Bystrici a Košicích.
14. Ministerstvo zemědělství.
Ředitelství státních statků a lesů v Praze, Liberci, Brandýse n. L., Třeboni, Frýdku, žarnovici, Banské Bystrici, Liptovském Hrádku, Solivaru, Užhorodě, Buštině, Rachově.
Ministerská komise pro agrární operace v Praze.
Zemská komise pro agrární operace v Brně.
Státní zemědělský archiv v Praze.

15⁰ Ministère des Chemins de fer.
Directions des Chemins de fer Praha-Sud, Praha-Nord, Plzeň, Hradec Králové, Brno, Olomouc, Bratislava et Košice.

16⁰ Ministère des Postes et Télégraphes.
Caisse d'Epargne Postale à Praha.
Caisse d'Epargne Postale, Succursale à Brno.
Administrations des transports par automobiles postaux, Praha.
Directions des Postes et Télégraphes de Praha, Pardubice, Brno, Opava, Bratislava et Košice.

17⁰ Ministère des Travaux Publics.
Administrations supérieures des Mines à Praha, Brno et Bratislava.
Administrations de première instance des Mines à Praha, Slaný, Plzeň, Karlovy Vary, Chomutov, Most, Teplice-Šanov, Brno, Banská Bystrica, Spišská Nová Ves, Rožňava et Berehovo.
Directions des Mines de l'Etat à Most, Poruba, Příbram, Jáchymov, Banská Štiavnica, Kremnica, Rožňava, Slatinské Doly.
Direction des Puits de Pétroles de l'Etat à Gbely.
Administration des Mines de l'Etat à Železník.
Administration des Salines de l'Etat à Prešov.
Direction des Forges et Aciéries de l'Etat pour la Slovaquie à Podbrezová.
Dépôts de l'Etat pour le Charbon à Praha.
Bureau de l'Etat pour la vente des Produits miniers et métallurgiques à Praha.
Inspectorat Central des Poids et Mesures.
Bureau de service de poiçonnage à Praha.
Directions des Aérodromes de l'Etat à Praha, Brno et Bratislava.
Administrations des Aérodromes de l'Etat à Mariánské Lázně et Užhorod.
Office Tchécoslovaque de Navigation à Praha.
Offices de Navigation fluviale à Praha et Bratislava.
Direction pour la construction des voies fluviales à Praha.

18⁰ Ministère pour l'Unification des Lois et de l'Organisation de l'Administration.

19⁰ Ministère du Ravitaillement.

20⁰ Cour Suprême des Comptes.

21⁰ Office Foncier de l'Etat.

22⁰ Office National de Statistiques.

---

15. Ministerstvo železnic.
Ředitelství státních drah Praha-Jih, Praha-Sever, Plzeň, Hradec Králové, Brno, Olomouc, Bratislava a Košice.

16. Ministerstvo pošt a telegrafů.
Poštovní spořitelna v Praze.
Poštovní spořitelna, pobočka v Brně.
Správa poštovní automobilní dopravy v Praze.
Ředitelství pošt a telegrafů v Praze, Pardubicích, Brně, Opavě, Bratislavě a Košicích.

17. Ministerstvo veřejných prací.
Báňské úřady II. stolice v Praze, Brně, a Bratislavě.
Báňské úřady I. stolice v Praze, Slaném, Plzni, Karlových Varech, Chomutově, Mostě, Teplicích-Šanově, Brně, Banské Bystrici, Spišské Nové Vsi, Rožňavě a Berehově.
Státní báňská ředitelství v Mostě, Porubě, Příbrami, Jáchymově, Báňské Štiavnici, Kremnici, Rožňavě, Slatinských Dolech.
Ředitelství státních naftových dolů ve Gbelech.
Státní báňská správa v Železníku.

Správa státních solivarů v Prešově.

Ředitelství státních železáren a oceláren na Slovensku v Podbrezové.
Státní uhelné sklady v Praze.

Státní prodejna báňských a hutnických výrobků v Praze.
Československý ústřední inspektorát pro službu cejchovní v Praze.

Ředitelství státních letišť v Praze, Brně a Bratislavě.
Správy státních letišť v Mar. Lázních a Uzhorodě.
Československý plavební úřad v Praze.

Poříční plavební úřady v Praze a Bratislavě.
Ředitelství pro stavbu vodních cest v Praze.

18. Ministerstvo pro sjednocení zákonův a organisace správy.

19. Ministerstvo pro zásobování lidu.

20. Nejvyšší účetní kontrolní úřad.

21. Státní pozemkový úřad.

22. Státní úřad statistický.

Liste

visée à l'article 19, alinéa 4 de la Convention.

B.

Autorités administratives lithuaniennes.

1. Chancellerie du Président de la République.
2. Chancellerie du Conseil des Ministres.
3. Conseil d'Etat.
4. Ministère des Finances.
5. Bureau Central de Statistique.
6. Ministère de la Défense Nationale.
7. Ministère des Communications.
8. Direction des Chemins de fer.
9. Direction des postes.
10. Ministère de l'Instruction Publique.
11. Université de Vytautas-le-Grand.
12. Ministère de la Justice.
13. Ministère des Affaires Etrangères.
14. Cour des Comptes (Contrôle d'Etat).
15. Ministère de l'Intérieur.
16. Ministère de l'Agriculture.
17. Direction de la Réforme Agraire.
18. Chambre Agricole.
19. Chambre de Commerce et d'Industrie.
20. Gouvernement de Klaipéda.
21. Directoire de Klaipéda.
22. Direction du port de Klaipéda.
23. Curie Archiépiscopale de Kaunas.

Seznam

uvedený v článku 19, odstavec 4, úmluvy.

B.

Litevské správní úřady:

1. Kancelář presidenta republiky.
2. Kancelář předsednictva ministerské rady.
3. Státní rada.
4. Ministerstvo financí.
5. Ústřední úřad statistický.
6. Ministerstvo národní obrany.
7. Ministerstvo dopravy.
8. Ředitelství drah.
9. Ředitelství pošt.
10. Ministerstvo veřejného vyučování.
11. Universita Vitolda Velikého.
12. Ministerstvo spravedlnosti.
13. Ministerstvo zahraničních věcí.
14. Účetní soud (státní kontrola).
15. Ministerstvo vnitra.
16. Ministerstvo zemědělství.
17. Ředitelství pozemkové reformy.
18. Zemědělská komora.
19. Obchodní a průmyslová komora.
20. Vládní úřad v Klajpedě.
21. Ředitelství v Klajpedě.
22. Správa přístavu v Klajpedě.
23. Arcibiskupská kurie v Kaunasu.

PROZKOUMAVŠE TUTO ÚMLUVU SE ZÁVĚREČNÝM ZÁPISEM A SEZNAMY A A B SCHVALUJEME A POTVRZUJEME JE.

TOMU NA SVĚDOMÍ JSME TENTO LIST PODEPSALI A K NĚMU PEČEŤ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ PŘITISKNOUTI DALI.

V ŽIDLOCHOVICÍCH DNE 8. ČERVENCE LÉTA TISÍCÍHO DEVÍTISTÉHO TŘICÁTÉHO PRVÉHO.

PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ:
T. G. MASARYK v. r.

L. S.

MINISTR ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ:
Dr. EDVARD BENEŠ v. r.

Vyhlašuje se s tím, že ratifikační listiny byly vyměněny v Praze dne 7. ledna 1932, takže úmluva se závěrečným protokolem nabývá podle článku 31. mezinárodní působnosti dnem 7. února 1932.

Dr. Beneš v. r.